

Čís.	1063/86	Pod.	
Dělo	27.10.		
Vyřízeno			

doc. dr. I. Hodovský, CSc.
ředitel ÚVSV ČSAV, Brno

Vážený soudruhu řediteli,

Obracím se na Vás se stížností na doc. dr. J. Hudečka, CSc., který ve své publikaci "Hodnotové orientace v motivační sféře osobnosti", Academia 1986, použil na stranách 30-41 textu, kterého jsem autorkou (činí to 14 % textu publikace), čímž mne záměrně poškodil.

Domnívám se, že o této skutečnosti musíte být jako ředitel ÚVSV informován.

Přikládám kopii dopisu, který jsem zaslala doc. dr. J. Hudečkovi.

S pozdravem

dr. Lída Osecká

V Brně, dne 27.10.1986

dr. Lída Osecká
Zoubkova 16 D
603 00 Brno

doc. dr. J. Hudeček, CSc.

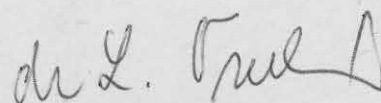
vedoucí oddělení psychologie ÚVSV ČSAV, Brno

Ve své práci "Hodnotové orientace v motivační sféře osobnosti", Academia 1986, jste na stranách 30 - 41 (což činí téměř 14 % textu publikace) převzal text, jehož jsem autorkou, a který byl pod mým jménem již dříve publikován v práci Hudeček-Osecká: "Zaměřenost osobnosti - pojetí a výzkum" (Zprávy ÚVSV ČSAV, Brno, 1984). O tom, že jste se porušení autorského práva dopustil vědomě svědčí skutečnost, že jste tuto publikaci nezařadil do seznamu literatury.

Požaduji proto abyste uznal moje spoluautorství, finančně se se mnou vyrovnal a veřejně se mi omluvil.

Poněvadž jste mým bezprostředním nadřízeným a proto nelze tedy celou otázku řešit jen mezi námi, dávám tento dopis na vědomí řediteli ÚVSV doc. dr. I. Hodovskému, CSc, dále ZO KSČ a dalším organizacím.

V Brně, dne 27. 10. 1986



dr. Lída Osecká

Vážený soudruh
doc. dr. Jaroslav Hudeček, CSc.
vedoucí odd. psychologie ČSAV
Mendlovo nám. 1
Brno

1084/86

30.10.1986

Vážený soudruhu vedoucí,

dne 27.10.1986 jsem obdržel stížnost s. dr. L. Osecké,
která se týká jejího podílu na Vaší publikaci "Hodnotové
orientace v motivační sféře osobnosti" vydané v nakladatelství
Academia v tomto roce.

Obracím se na Vás s žádostí o vyjádření k této záležitosti
v pokud možno co nejkratší době.

Se soudružským pozdravem

ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD

Ústav pro výzkum společenského vědění
a vědeckého řízení

v Brně

doc. dr. Ivan Hodovský, CSc.
ředitel ústavu

S. Deceteli pro vědomí

PhDr. L. Osecká
pracovnice odd. psychologie
ÚVSV ČSAV.

Požadavky, které uvádíte v dopise ze dne 27.10.1986
považuji za neopodstatněné.

~~29.10.1986.~~

29.10.1986


Doc. dr. J. Hudeček, CSc.,

Zápi s z jednání komise pro šetření stížnosti s. Osecké
dne 10.11.1986

Přítomni: ss. Zouhar, Karola, Suchánková, Hodovský (na části
jednání)

Ředitel ÚVSV ČSAV doc. Hodovský informoval o stížnosti s. Osecké na doc. Hudečka ve věci autorství. Předal s. Zouharovi: stížnost s. Osecké s přílohou (stížnost s. Osecké s. Hudečkovi) žádost ředitele s. Hudečkovi o vyjádření ke stížnosti odpověď s. Hudečka s. Osecké, zaslanou na vědomí s. řediteli Monografii s. Hudečka a Zprávy č. 3/1984.

Ředitel informoval dále o dosavadním jednání, které vedl se s. Hudečkem - s. Hudeček sdělil řediteli, že text neopsal, že knížka byla napsána dříve než článek, který vyšel v Psychologických zprávách.

S. ředitel informoval dále o rozhovoru se s. Oseckou, která tvrdí, že s. Hudeček text opsal, že v původním rukopise uvedená pasáž nebyla.

S. ředitel požádal o vyřešení otázky kompetentnosti rozhodnutí na půdě ústavu.

členové komise se sjednotili na postupu šetření:

1. Konzultace s právníkem - zajistí s. Zouhar
2. Ověření shodnosti textů - s. Suchánková
3. Individuální rozhovory se s. Oseckou a s. Hudečkem

Zapsal Zouhar

Zápis z jednání komise pro šetření stížnosti s. Osecké
dne 12.11. 1986

Přítomni: ss. Zouhar, Karola, Suchánková

Na základě srovnání textů monografie s. Hudečka (s. 30-42) a textu Hudeček-Osecká (s. 16-35) - v příloze zápisu - komise konstatuje, že rozdíly mezi srovnávanými texty nejsou podstatné a je možno hovořit o obsahově totožných textech.

Komise na základě šetření konstatuje, že Psychologické zprávy č. 3/84 byly zaevidovány v ústavní knihovně 14.2.1985 a že rukopis monografie s. Hudečka byl odeslán do nakladatelství Academia ústavní poštou 4.5.1985.

Trvá úkol konzultace s právníkem - s. Zouhar.

Zapsal: Zouhar

- za obsahovou z³emnu můžeme označit také vynechání odvolání na s. 30 (u Osecké je odvolání na Smékala 1977, s. 17, a dále na autory Ananiev, Linhardt a Kováč (1975) s. 16. V druhém případě došlo dále také ke změně formulace).
- na s. 36 došlo k záměně slov "interpretujeme" (u Osecké) na "interpolujeme" u Hudečka .

[Také tyto rozdíly mezi srovnávanými texty nejsou podstatné a je možno hovořit o obsahově totožných textech.

Suchoš /

Zápis z jednání komise pro šetření stížnosti s. Osecké dne
14. 11. 1986

Přítomni: ss. Zouhar, Karola, Suchánková

Program:

1. Jednání se s. Oseckou
2. Jednání se s. Hudečkem

ad 1/ - přizvána s. Osecká

a/ s. Osecká uvedla, že je autorkou textu v Psychologických zprávách 1984/3 od str. 16 od 3. odstavce po str. 31, bod. 2 s výjimkou str. 27 od III začátek, dále autorkou tabulek na str. 34 a 35.

Uvedla, že text byl dokončen v září 1984.

b/ Na otázku, jaké má pro své tvrzení důkazy, uvedla: věcná zaměření této části (empirický výzkum), úkol jí byl zadán v plánu práce na rok 1984 (časopisecké studie k zaměřenosti osobnosti a k zaměřenosti v souvislosti s temperamentem), splnění úkolu uvedla v čtvrtletním hlášení s. Hudečkovi za 3. čtvrtletí 1984. Podkladové materiály v úplnosti nemá, v době opisování byla na operaci, vlastní originál strojopisu.

c/ Na otázku, jak si představuje uznání spoluautorství a veřejnou omluvu s. Hudečka, uvedla, že zatím nemá představu, rozmyslí si, zda by mohla být přiměřené upřesnění spoluautorství v rámci recenze v Čs. Psychologii.

d/ Na výzvu, aby celou věc usilovala řešit smírnou cestou, uvedla, že nebyla proti věcnému řešení, stížnost podala proto, že s. Hudeček na její požadavek reagoval urážkami a šikovnímáním v práci. Nepokládá soudní řešení za jediné možné, nechce snižovat autoritu ústavu, domnívá se, že smírné řešení je adekvátnější.

ad 2/ - přizván s. Hudeček

S. Hudeček na otázku, kdo je autorem příslušné pasáže v Psychologických zprávách, uvedl, že práce je dílem dvojice autorů, s. Osecká dala podklady, matematické výpočty dělal dr. Bystrý, tabulky s. Slavičková, výzkum prováděli i další pracovníci. S. Osecká předložila text, s. Hudeček ho zařadil do práce, inicioval celou práci, bez něho by práce nevznikla, izolovaná data nemohou být samostatně publikována. Práce vychází z podkladů, které jako odpovědný řešitel vyžádal od spolupracovníků k jed. omu z výstupů, který byl oponován v praxe. Práce vznikala z podkladů, které byly součástí celkového

výsledku, předloženého k oponentuře. Napřed odeslal monografii do Academie, pak byly publikovány Zprávy. Nebylo čerpáno z práce, ale z podkladů. V monografii vyjádřil, čím se SPZV zabýval (na s. 30) pokládá to za dosattečné. Ptá se, proč stěžovatelka svá tvrzení neprokáže, vše by vyvrátil. V Pszprávách není uvedeno, kdo dělal kterou část. Všechny úpravy textu dělal sám. Recenzemi může dokladovat, že práce nebyla na světě. Když dělal korektury monografie, text už měl.

Na otázku, proč je v Pszprávách spoluautorství, uvedl, že materiály byly dány dohromady.

Vše vyjadřuje na s. 30 monografie, kdyby věděl, kam to dojde, tutu část by nepublikoval. Udělal chybu, která je zneužita. Požadavky s. Osecké může pokládat za neopodstatněné.

Na otázku, proč v seznamu literatury neuvedl práci z Pszpráv, uvedl, že není nutné, aby uváděl všechnu literaturu.

Na výzvu ke smírnému řešení případu odpovídá, že není ochoten ke smírnému řešení vzhledem ke ~~záměru~~ působu, který zvolila, k útokům na jeho osobu se záměrem poškodit s. Hudečka. Dává případ do souvislostí s výpady ss. Macka a Čermáka. S. Osecká vyvolala celý spor proto, aby zaměstnala ústav a zlostudila s. Hudečka. Žádná z publikovaných prací na oddělení by bez s. Hudečka nevznikla. Za matematické a statistické práce dostala 5.000 Kčs na odměnách. Část uvedl, aby se pre entovali i další pracovníci ústavu.

Komise upozornila s. Hudečka, že soudní jednání je nákladné a poškozuje autoritu ústavu.

Komise upozornila, že podíl s. Osecké byl výraznější, zda bylo možné uvést, že se na příslušné práci podílela. S. Hudeček uvedl, že mu to nedošlo.

Zapsal Zouhar

Předběžné ~~shrnutí~~ shrnutí jednání komise pro šetření stížnosti s. Osecké ke dni 18.11.1986

Komise ve složení ss. Zouhar, Karola, Suchánková byla ustavena ředitele ústavu dne 10.11.1986.

Komise provedla:

- 1/ Porovnání obou textů
- 2/ Konzultaci s právníkem
- 3/ Individuální pohovory se s. Oseckou a s. Hudečkem

Komise konstatuje:

- 14.2. ¹⁹⁸⁵ byl v ústavní knihovně zaevidován výtiisk Psychologických zpráv 1984/3, který obsahuje studii J. Hudeček - L. Osecká Zaměřenost osobnosti - pojetí a výzkum.

V tomto článku není vyznašen podíl jednotlivých autorů. Z hlediska autorského zákona je to dílo ~~xxx~~ spoluautorů a přísluší oběma spoluautorům společně a nedílně. Za text ~~nedostali~~ nedostali autoři honorář, jedná se o interní publikaci s nákladem 60 kusů, která je ro esílána na 49 adres psychologickým pracovištím, vědeckým knihovnám apod. podle rozdělovníku.

S. Hudeček konstatuje, že materiál je dílem dvojice autorů a že s. Osecká dala podklady.

S. Osecká uvádí, že je autorkou Ps zpráv 1984/3 od s. 16 od 3. odstavce po str. 31 bod 2 s výjimkou str. 27 bod III začátek a dále autorkou tabulek na s. 34 a 35.

- 4. 5. 1985 byl do nakladatelství Academia odeslán rukopis práce J. Hudečka Hodnotové ~~orientace~~ orientace v motivační sféře osobnosti upravený podle připomínek recenzenta. V

Nejpozději - *červenec* ~~1986~~ vyšla v nakladatelství Academia monografie J. Hudeček Hodnotové orientace v motivační sféře osobnosti. V práci je uvedeno, že došla do nakladatelství 30.4.1985. Práce obsahuje na s. 30-42 text, který je v zásadě shodný s textem v Psychologických zprávách

obecně 1984/3 s. 16-35. V monografii je na s. 32 uvedena participace s. Osecké a dalších spoluřešitelů na výzkumu, zpracování a interpretaci výsledků. V seznamu literatury v monografii není uvedena práce Hudeček - Osecká v Ps zprávách 1984/3, ani není nikde citována.

- Uvedené skutečnosti ~~niže~~ s. Osecká interpretovat jako porušení autorského práva ve smyslu autorského zákona, protože v monografii není uvedena práce Hudeček - Osecká v Ps zprávách 1984/3 ani v seznamu literatury, ani v citaci, přestože se texty zčásti kryjí.

- jednání komise s oběma pracovníky nevedlo ke smíru, protože každá strana chápe smír zcela protikladným způsobem
- ke zvážení je možno dát případné vyžádání dalších podkladů z nakladatelství Academia, příp. od recenzentů monografie prof. Kurice a recenzentů textu v Ps zprávách 1984/3 doc. Hozmana a dr. Řehulky. To však pouze v tom případě, kdy by bylo rozhodnuto podnikat další kroky ke smírnému řešení případu v rámci ústavu.

~~Závěry jednání komise:~~
Závěry jednání komise:

- 1/ Komise doporučuje řediteli ústavu zvážit případné další možnosti smírného řešení stížnosti. V tomto smyslu se nabízí jako jedna z variant upřesnění podílu s. Osecké na textu v monografii v rámci recenze v ~~Psychologických zprávách~~ ^{de psychologii}.
- 2/ Ústav není kompetentní řešit autorský spor, podle §53, odst. 2 zákona č. 35/1965 Sb. (autorský zákon), spory o autorství rozhodují soudy. Otázky nároků z autorského práva řeší občanský zákoník. Úmyslné neoprávněné nakládání s dílem, které je předmětem autorského práva řeší §152 trestního zákona.
- 3/ Vzhledem k tomu, že ústav není kompetentní vyřešit stížnost s. Osecké v otázce autorství, navrhuje komise tuto skutečnost stěžovatelce sdělit.

18. 11. 1986

Jaroslav Zelenka

dr. L. Osecká

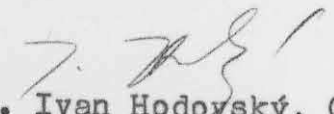
1124/86

26.11.1986

Soudružko doktoro,

sděluji Vám, že Vaše stížnost ze dne 27.10.1986 je nadále projednávána komisí, kterou jsem v této věci ustavil. Žádám Vás, abyste postupovala podle pokynů této komise.

Se soudružským pozdravem


doc. dr. Ivan Hodoyský, CSc.

ředitel ústavu
ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD
Ústav pro výzkum společenského vědění
a vědeckého ateismu
v Brně

Zápis z jednání komise pro šetření stížnosti dr. L. Osecké
dne 28.11.1986

Přítomni: ss. Zouhar, Karola, Suchánková

S. Zouhar informoval o dalším průběhu jednání ve věci stížnosti
s. Osecké:

18.11.1986 jednal s. ředitel se s. J. Navrátilem, tajemníkem KV KSČ.

19.11. jednal s. ředitel se s. Hudečkem. Doc. Hudeček projevil
ochotu k řešení stížnosti dohodou obou stran.

téhož dne jednal s. Zouhar se s. Oseckou. Na základě stanoviska
s. Hudečka byly požádána o vyjádření, jak si dohodu představuje
konkrétně. Slíbila sdělit do úterý 25.11.1986.

24.11. jednal s. ředitel se s. O. Šulou, vedoucím OŠV JmKV KSČ.

26.11. jednal s. Zouhar se s. Oseckou - informovala, že celou
věc zatím nemá vyjasněnu s právníkem a s nakladatelstvím Academia
(způsob uznání spoluautorství a omluvu). Vyzvána, aby tak učinila
co možná nejdříve.

Téhož dne jednal s. ředitel s e s. Oseckou.

28.11. jednal s. Zouhar se s. Oseckou - s. Osecká sdělila, že
3.12. dodá komisi návrh na uznání spoluautorství a omluvu pro
dohodu se s. Hudečkem.

Vuhledem k lhůtám vyřizování stížnosti byla s. Osecká informována
dopisem ze dne 26.11. o postgupu v řešení stížnosti.

Závěry pro další postup:

Poté, jakmile s. Osecká předloží svůj návrh na dohodu, bude komise
jednat se s. Hudečkem. Pokud návrh přijme, uzavř e se stížnost na
společném jednání komise se ss. Hudečkem a Oseckou protokolárně.

Zapsal Zouhar

Zápis z jednání komise pro šetření stížnosti dr. Osecké dne
3.12.1986

Přítomni: ss. Zouhar, Karola, Sazcháňková, Hudeček, Osecká

Úvodem informoval s. Zouhar o tom, že dr. Osecká předložila komisi své požadavky na řešení sporu, které byly předány doc. Hudečkovi. Dotázal se doc. Hudečka, zda souhlasí s požadavky dr. Osecké. doc. Hudeček: informuje o obsahu dopisu, který zaslal dr. Osecké 27.10.1986. Dotazuje se komise, zda má důkazy o tom, že s. Osecká je autorkou uvedeného textu. Dílo Hudeček-Osecká je spoluautorské dílo. Proto reagoval dopisem, ve kterém vyjádřil neopodstatněnost požadavků. Impuls k publikaci dal sám. Podíl s. Osecké na společné publikaci není vyjádřen.

dr. Zouhar: vysvětlil postup komise při šetření. Komise se opírala o shodu textů, konzultovala problematiku s právníkem.

dr. Karola: problém se redukuje na otázku, proč práce Hudeček-Osecká nebyla uvedena v citaci v práci Hudeček (Academia).

doc. Hudeček: nezařadil do seznamu literatury proto, že v době, kdy byla práce posouzena recenzentem v prosinci, nebyla publikace Hudeček-Osecká na světě.

dr. Zouhar: proč v seznamu literatury jsou uvedeny práce, které vyšly ještě později.

doc. Hudeček: měl publikaci uvést, ale nebyl to záměr, fakt, že na str. 30 své monografie participaci uvedl, pokládal za dostatečný. Omlouvá se před komisí dr. Osecké za to, že přes tyto skutečnosti opomněl citovat zmíněnou práci. Další práce uvedl v kontextu problémů, které byly řešeny. Chápe snahu komise. Tato snaha však přichází pozdě, dr. Osecká to podala jako stížnost i mimo hranice ústavu. Úmysl poškodit s. Hudečka, anonymy. Případu bylo zneužito. Byl připraven omluvit se na veřejné schůzi s tím, že uvede analýzu problému, ale s. Osecká se veřejné schůze nezúčastnila. Dr. Osecká je zainteresována na matematických výpočtech i v rámci kandidátských prací. Plnila úkoly v intencích SPZV, zrod této problematiky (TEZADO) je v uplynulé pětiletce. Problém je dán určitým systémem práce v organizaci, cílem je zužitkování práce, k tomu slouží výzkumy. Na všech výzkumech pracovalo více lidí. Výzkum má svou procesní stránku, ústící v syntézu. Tím, že vyjádřil její participaci, udělal to, co udělat měl. Kdyby věděl, k jakým závěrům to povede, nespolupracoval by s ní. Vztahy byly dříve přijatelnější. Instituce, organizace byly informovány neúplně, názory byly transformovány, tento způsob nepovažoval za solidní.

doc. Hudeček: Omlouvá se, že neuvedl publikaci, přestože publikace Hudeček-Osecká nebyla venku - dokumentovat to může posudky recenzentů. Žádné další požadavky nemůže akceptovat. Dr. Osecká se domnívá, že doc. Hudeček jí poškozuje, kořeny jsou v tom, že její manžel odešel z pracoviště, že jí nebyla povolena výuka na VŠ. Ze 14 publikací dr. Osecké jsou 3 samostatné, 3 s doc. Hudečkem, ostatní s dalšími spoluautory. Jsou další publikace, které by mohly být předmětem sporu. Kdyby to chtěl napsat sám, napsal by sám. Finanční a jiné nároky byly splněny. Za práce v SPZV bylo dr. Osecké vyplaceno asi 6.000 Kčs. Nediskriminoval ji, s. Osecká má pocit, že jí chtěl poškodit. Jeho přístupy jsou přísné, důslednost byla zneužita. Celý případ pokládá za využití určité situace pod vlivem dalších lidí, kteří byli zainteresováni. Chápe to jako akt její poškodit.

dr. Zouhar: konstatuje, že doc. Hudeček se omluvil před komisí, další požadavky nechce akceptovat.

dr. Karola: upozorňuje, že by bylo dobré přiznat chybu, kdyby citoval, problémy by odpadly.

doc. Hudeček: tak dopadla situace mezi pracovníky, kteří spolu 10 let působili na jednom pracovišti. Ví, že to byla chyba. Kdyby to byl věděl, tak by tam uvedený text vůbec nedal.

dr. Karola: připomíná povinnost autora citovat.

doc. Hudeček: je pod tlakem, který není veden seriózním způsobem. Upozorňuje na mravní aspekty celé problematiky, celý útok pokládá za neseriózní. Zanedbání povinnosti bylo neseriózním způsobem zneužito.

dr. Osecká: jde o spor o autorské právo, úmysly jsou jí podkládány nepravdivě. Termín stížnost užila z neznalosti. Obrátila se na další instituce, 30.10. jí doc. Hudeček sdělil, že stížnost považuje za bezpředmětnou. Chtěla dál řešit jinými institucemi.

dr. Karola: vyzývá k řešení otázky honoráře

doc. Hudeček: v rámci soudružských vztahů jsou finanční nároky řešitelné, rozsah nároků neodpovídá věci. Pokud přijímá podklady od pracovníků oddělení, neznamená to, že by na nich dále nepracoval. Dr. Osecká byla oceněna v rámci odměn. Rozsah, na který si nárokuje odměnu, neodpovídá. Má dokumentaci, kvartální hlášení, to bude pro něho důkaz. Kdyby chtěla finanční úhradu, tak by to zaplatil. To však pro ni není primární, bylo to ve zlém úmyslu ventilováno jinak, dalo to podnět k rozkladu pracovní morálky na pracovišti.

doc. Hudeček: S nikým nekonzultoval, jen s právníkem, nikomu neposkytoval polopravdy. Jestli chce dr. Osecká peníze, je ochoten zaplatit, neuznává však spoluautorství.

dr. Karola: otázal se, zda má dr. Osecká podklady.

dr. Osecká: spoluautorství je nedílné, pak má větší nároky. Má originál rukopisu, z právního hlediska to není podstatné.

doc. Hudeček: podíl na monografii Hudeček není totéž jako podíl na práci Hudeček-Osecká.

dr. Karola: dotázal se, zda v Čs. psychologii vyjde oprava.

doc. Hudeček: omluvil se před komisí, je ochoten k finanční úhradě.

dr. Karola: je třeba přiznat chybu, není to vždy jednoduché.

doc. Hudeček: opomněl uvést citaci, neuznává spoluautorství.

dr. Karola: pokud záležitost půjde k soudu, poškozují to zájmy ústavu.

dr. Suchánková: morální poškození může být ještě větší.

doc. Hudeček: pokud dr. Osecká bude dále argumentovat, je ochoten s ní osobně jednat. Je přesvědčen, že uvedením jejího jména do textu učinil věci zadost, má doklady. Nabízí možnost, aby dr. Osecká dál s ním jednala s materiály v ruce, bez komise.

dr. Zouhar: uzavřel jednání s oběma stranami - komise neuspěla ve snaze dořešit spor v rámci ústavní komise.

Další jednání komise se konalo bez doc. Hudečka a dr. Osecké.

Komise se shodla na závěrech, které jsou přílohou č. 1 zápisu.

Příloha č. 2 - požadavky dr. Osecké. O závěrech jednání bude informovat s. Zouhar ředitele ústavu. Komise skončila činnost.

zapsal: Zouhar

Závěry komise pro šetření stížnosti s. dr. L. Osecké

Komise ve složení dr. J. Zouhar, CSc., dr. J. Karola, CSc., dr. M. Suchánková usilovala maximálně o to, aby spor mezi dr. Oseckou a doc. Hudečkem byl vyřešen smírnou cestou, soudružsky, v rámci ústavu.

Po konfrontaci obou zainteresovaných stran dospěla komise k závěru:

- 1) S. Hudeček se před komisí omluvil s. Osecké za to, že ve své monografii Hodnotové orientace v motivační sféře osobnosti, Praha 1986, neuvedl publikaci Hudeček - Osecká, Zaměřenost osobnosti - pojetí a výzkum, Psychologické zprávy 1984/3.
- 2) S. Hudeček by byl ochoten na základě dalšího vzájemného jednání se s. Oseckou k finančnímu vyrovnání.
- 3) S. Hudeček další požadavky s. Osecké (sdělení o podílu s. Osecké na monografii v časopise Čs. psychologie) nechce akceptovat.
- 4) Ústav není kompetentní řešit autorský spor, podle § 53, odst. 2 z zákona č. 35/65 Sb. (autorský zákon), spory o autorství rozhodují soudy. Otázky nároků z autorského práva řeší občanský zákoník. Úmyslné nakládání s dílem, které je předmětem autorského práva řeší § 152 trestního zákona.
- 5) Vzhledem k tomu, že ústav není kompetentní vyřešit stížnost s. Osecké v otázce autorství, navrhuje komise řediteli ústavu tuto skutečnost stěžovatelce sdělit.

S. Hudeček nabídl s. Osecké další osobní jednání v předmětné záležitosti mimo komisi.

Brno, 3.12.1986

Za komisi:

Jaroslav Zouhar

1. uznání autorství formou veřejného oznámení v československých psychologických časopisech: Československá psychologie, resp. Psychológia a psychopatológia dieťaťa, Psychologie v ekonomické praxi, a to asi touto formou (s oznámením nakladatelství Academia souhlasí, forma může být případně pozměněna podle přání nakladatelství):
--- Nakladatelství Academia, Praha oznamuje, že v publikaci J . Hudečka "Hodnotové orientace v motivační sféře osobnosti", vydané nakladatelstvím jako rozprava československé akademie věd, řada společenských věd, ročník 96, sešit 1. je dr. L. Osecká spoluautorkou kapitoly ---
2. finanční vyrovnání podle rozsahu textu (1,2 autorských archů)
3. veřejnou omluvu, který by byla součástí výše uvedeného oznámení, nebo na schůzi ústavu.

Požadavky dr. Osecké z 3.12.1987, předáno doc. Hudečkovi 3.12.1987

PhDr. Liduška Osecká
ÚSVV ČSAV
z d e

3.12.86

1256/P6

Soudružko doktorko,

sděluji Vám, že jsem provedl šetření Vaší stížnosti ze dne 27.10.1986. Komise, kterou jsem pro šetření stížnosti ustavil, usilovala maximálně o vyřešení otázky smírnou cestou, soudružsky a v rámci ústavu. Při jednání komise dne 3.12.1986 se Vám s. Hudeček omluvil za to, že neuvedl ve své monografii v seznamu literatury publikaci Hudeček - Osecká, Zaměřenost osobnosti - pojetí a výzkum, Psychologické zprávy 1984, č. 3. Současně Vám nabídl další osobní jednání v předmětné záležitosti. Podle § 53, odst. 2 zákona č. 35/1965 Sb. (Autorský zákon) nejsem kompetentní Vaši uvedenou stížnost v plném rozsahu, tj. v uznání spoluautorství, vyřešit.

Se soudružským pozdravem

ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD
Ústav pro výzkum společenského vědomí
a vědeckého ateismu
v Brně

Doc. PhDr. Ivan Hodovský, CSc.
ředitel ústavu

Na vědomí: Jan Navrátil, člen sekretariátu a tajemník KV KSČ
Brno, Burešova 20

Doc, PhDr. Jaroslav Hudeček, CSc.
ÚSVV ČSAV

z d o

3.12.86

1257/86

Soudruhu docente,

na základě jednání komise pro šetření stížnosti dr. L. Osecké dne 3.12.1986, na kterém jste byl přítomen a projevil ochotu vyřešit finanční stránku sporu o podílu L. Osecké na publikaci J. Hudeček : Hodnotové orientace v motivační sféře osobnosti, Academia, Praha 1986, Vás žádám, abyste tak učinil pokud možno neprodleně.

Se soudružským pozdravem

ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD
Ústav pro výzkum společenského vědění
a vědeckého ateismu
v Brně

Doc. PhDr. Ivan Hodevský, CSc.
ředitel ústavu

Na vědomí: Jan Navrátil, člen sekretariátu a tajemník KV KSČ
Brno, Burešova 20

Vážený soudruh
Jan Navrátil
tajemník JmKV KSČ
Burešova 20

650 50 B r n o

1258/86


3.12.86

Vážený soudruhu tajemníku,

v příloze Vám zasílám na vědomí závěry komise ustavené k projednání stížnosti dr. L. Osecké ve věci jejího spoluautorství na publikaci J. Hudečka: Hodnotové orientace v motivační sféře osobnosti. Připojuji kopie dopisů, které jsem poslal doc.dr.J.Hudečkovi, CSc. a dr. L. Osecké.

Se soudružským pozdravem

ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD
Ústav pro výzkum společenského vědění
a vědeckého otelismu
v Brně


Doc. PhDr. Ivan Hodynský, CSc.
ředitel ústavu

Přílohy

Závěry komise pro šetření stížnosti s. dr. L. Osecké

Komise ve složení dr. J. Zouhar, CSc., dr. J. Karola, CSc., dr. M. Suchánková usilovala maximálně o to, aby spor mezi dr. Oseckou a doc. Hudečkem byl vyřešen smírnou cestou, soudružsky, v rámci ústavu.

Po konfrontaci obou zainteresovaných stran dospěla komise k závěru:

- 1) S. Hudeček se před komisí omluvil s. Osecké za to, že ve své monografii Hodnotové orientace v motivační sféře osobnosti, Praha 1986, neuvedl publikaci Hudeček - Osecká, Zaměřenost osobnosti - pojetí a výzkum, Psychologické zprávy 1984/3.
- 2) S. Hudeček by byl ochoten na základě dalšího vzájemného jednání se s. Oseckou k finančnímu vyrovnání.
- 3) S. Hudeček další požadavky s. Osecké (sdělení o podílu s. Osecké na monografii v časopise Čs. psychologie) nechce akceptovat.
- 4) Ústav není kompetentní řešit autorský spor, podle § 53, odst. 2 zákona č. 35/65 Sb. (autorský zákon), spory o autorství rozhodují soudy. Otázky nároků z autorského práva řeší občanský zákoník. Úmyslné nakládání s dílem, které je předmětem autorského práva řeší § 152 trestního zákona.
- 5) Vzhledem k tomu, že ústav není kompetentní vyřešit stížnost s. Osecké v otázce autorství, navrhuje komise řediteli ústavu tuto skutečnost stěžovatelce sdělit.

S. Hudeček nabídl s. Osecké další osobní jednání v předmětné záležitosti mimo komisi.

Brno, 3.12.1986

Za komisi:

J. Zouhar

doc. dr. Jaroslav Hudeček, CSc.

409/87

10.4.1987

Soudruhu docente,

dne 3.12.1986 jsem Vás požádal, abyste se finančně vyrovnal ve věci spoluautorství s dr. L. Oseckou na práci Hodnotové orientace v motivační sféře osobnosti, kterou jste publikoval pod svým jménem v nakl. Academia v r. 1986. Poněvadž jste tak do dnešního dne neučinil a o celé záležitosti mně nepodal žádnou vysvětlující zprávu, žádám Vás, abyste záležitost ve vlastním zájmu řešil neprodleně a to nejpozději do 17.4.1987. O finančním vyrovnání v náležité výši mně podejte písemnou zprávu.

ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD

Ústav pro výzkum společenského vědění
a vědeckého metodismu
v Brně

doc. dr. Ivan Hodovský, CSc.

ředitel ústavu

dr. L. Osecká

455/87

21.4.1987

Soudružko doktorko,

před krátkou dobou jsem obdržel od soudruha doc. dr. Jaroslava Hudečka, CSc. dopis, ve kterém mě informoval o tom, že Vám již dvakrát nabídnul finanční vyrovnání v záležitosti Vašeho příspěví na přípravě publikace Hodnotové orientace v motivační sféře osobnosti. Současně však upozornil na to, že jste toto finanční vyrovnání odmítla.

Obracím se na Vás proto s žádostí, abyste mně pokud možno obratem písemně sdělila bližší okolnosti Vašeho postupu, zejména důvody, které Vás vedou k odmítnutí nabízené částky.

Se soudružským pozdravem

ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD

Ústav pro výzkum společenských věd
a vědeckého etajnu
v Brně

doc. PhDr. Ivan Hodovský, CSc.
ředitel ústavu

doc. dr. I. Hodovský, CSc.

ředitel ÚVSV ČSAV

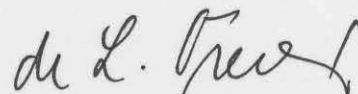
Vážený soudruhu řediteli,

v odpověď na Váš dopis ze dne 21. 4. 1987 zn. 455/87
Vám sděluji, že mi s. Hudeček nabídl prostřednictvím s. Slavíčkové poprvé jako finanční vyrovnání (asi před třemi týdny) částku Kčs500,-, podruhé, minulý týden, o něco více - Kčs 750,-. Odmítla jsem jak první, tak druhou částku, poněvadž ani jedna, ani druhá neodpovídá mému nároku, který je vyšší.

Podle výpočtu pracovnice nakladatelství Academia činí ona část, kterou s. Hudeček bez mého souhlasu do své publikace převzal a jejíž jsem autorkou, 1,12 autorského archu. Vyšší finanční náhrady, která mi náleží, si lze tedy snadno v nakladatelství Academia zjistit. Jakým způsobem stanovil s. Hudeček napřed první částku Kčs 500,- a potom vyšší částku Kčs 750,- které mi jako finanční vyrovnání navrhoval, mi není známo.

Se soudružským pozdravem

Brno, 22.4.1987



dr. Lída Osecká

ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD

ÚSTAV PRO VÝZKUM SPOLEČENSKÉHO VĚDOMÍ A VĚDECKÉHO ATEISMU

603 00 Brno, Mendlovo nám. 19

Doc.dr. I. Hodovský, CSc.

VÁŠ DOPIS ZNAČKY / ZE DNE

NAŠE ZNAČKA

VYŘIZUJE / LINKA

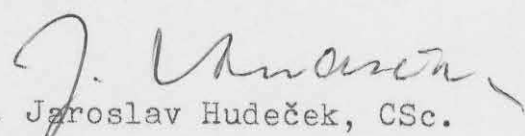
BRNO

VĚC

17. 4. 1987

Soudruhu řediteli,

k Vašemu dopisu ze dne 10. 4. 1987 sděluji, že jsem se - přesto, že považuji stížnost za neopodstatněnou - dvakrát pokusil o finanční vyrovnání s dr. Oseckou, jak mi bylo doporučeno. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka finanční částku (stanovenou dle mého názoru v náležitě vyšší) opětovně odmítla přijmout, nevidím možnost dále touto cestou postupovat. Toto mé stanovisko považujte za definitivní.


Doc.dr. Jaroslav Hudeček, CSc.

Vážený soudruh
dr. Otto Šula, CSc.
vedoucí odd. školství a vědy
Jm KV KSČ
Burešova 20
B r n o

460/87

23.4.1987

Vážený soudruhu vedoucí,

v příloze Vám posílám kopie vyjádření s. doc.dr. Jaroslava Hudečka, CSc. a dr. Lidušky Osecké ve věci finančního vyrovnání autorského podílu na publikaci J. Hudečka Hodnotové orientace v motivační sféře osobnosti. Vzhledem k tomu, že jsme vyčerpali všechny možnosti aby jmenovaní pracovníci dospěli k dohodě, obracím se na Vás s žádostí, abyste mě v nejbližší době, podle vlastních možností, přijal ke konzultaci na dořešení celého případu.

Se soudružským pozdravem

ČESKOSLOVENSKÁ AKADEMIE VĚD
Ústav pro výzkum společenského vědění
a vědeckého ateismu
v B r n ě

doc. PhDr. Ivan Hodovský, CSc.
ředitel ústavu

Dr.

L I D A O S E E K Ā

- vyřídil kompletně hodnocení 1980
- snad i souborů bouřlivců
- malování k smrti, která vedla spor H. a Lidu
- zrušené ese. u H. - pokračuje se na mořské nábřeží
- ~~spadl~~ ~~zrušen~~

1. Návrh na dočtení ese. jockey prof. eliminován
byl zrušen [

2. Zemančák - naposlky v r. 1984 - je pro lid štěstí
s. dr. Hudeček vyřídil poallacy zpracované
dr. Ossekou. z svých publikací

3. esovanti Dr. Hudeček obvinil dr. Osseku (+ dr. Černou,
dr. Moul) z organizace na pracovišti nátlakovou
skupinu

4. 1986 - strážník na dr. Hudeček - dr. sed publikace
přijal text, jemu byla dr. Osseka autoritou a byl
ji dříve publikován

5. Nastalo šikarování, vyhrdoval j, že je udat
bezpečnosti

6. v ostrém rozhovoru dr. Hodeček slíbil Lidě,

7. že jí přijme (prosince 1989) - pak poslal dopis
ze nemůže - cit se jeho jmenem a rozhodnutím
ředitelky rady postarala

Zalim m

parta Hrbíka,
+ strániči malování

18. 4. 90 - 13.00

čtrtek komisař
pauza Lidu

Komise pro rehabilitaci a nápravu křivd ÚVSV ČSAV
Mendlovo náměstí 19
Brno

Obracím se na Komisi pro rehabilitaci a nápravu křivd
ÚVSV ČSAV z následujících důvodů:

Pracovala jsem od roku 1971, kdy jsem absolvovala FF UJEP,
obor psychologie, v Psychologické laboratoři ČSAV v Brně, Mendlovo
náměstí 1. Psychologická laboratoř byla v roce 1983 spojena s
Ústavem vědeckého ateismu pod společným názvem Ústav pro výzkum
společenského vědomí a vědeckého ateismu.

Po návratu z mateřské dovolené v roce 1977, se změnou vedení
Psychologické laboratoře, jsem byla jako nestranník odborně i
finančně poškozována. Návrh na dosažení kandidátské hodnosti, po-
daný akademikem Chmelařem, mi byl zrušen. Ačkoliv jsem o vědecký
růst usilovala i nadále a snažila jsem se jej prosadit při každém
komplexním hodnocení, byl mi pokaždé zamítnut, naposledy v roce
1984 s tím, že jsem již příliš stará. Musela jsem vyhotovovat
nejrůznější překlady a tzv. podkladové studie pro doc. J. Hudečka,
CSc., který je pak využíval ve svých publikacích. Docent Hudeček
mne také obvinil, že společně s dr. Mackem a dr. Čermákem organi-
zují na pracovišti nátlakovou skupinu.

V roce 1986 jsem podala stížnost na vedoucího psychologického
oddělení, doc. J. Hudečka, CSc., poněvadž do své publikace, vydané
nakladatelstvím Academia, přejal text, kterého jsem autorkou a kte-
rý byl již dříve publikován, čímž mne morálně i finančně poškodil.
Místo, aby situaci věcně řešil, jak jsem požadovala, mne začal
bezdůvodně šikanovat. Vyhrožoval mi bezdůvodně kárným opatřením
a tím, že mne udá bezpečnosti, protože na pracovišti organizují
proti němu protistátní nátlakové skupiny. Nakonec jsem byla přelo-
žena na oddělení, které se zabývalo vědeckým ateismem, což se však
nesrovnávalo s mým svědomím. Takto byl vynucen můj odchod z ÚVSV.

Poněvadž jsem přes dlouhé hledání nenašla místo v oboru
psychologie, byla jsem nucena přijmout práci programátorky. Jako
programátorka pracuji dosud.

V prosinci 1989 jsem byla neformálně vyzvána, abych se ucházela o opětovné navázání pracovního poměru v Ústavu pro výzkum společenského vědomí a vědeckého ateismu, oddělení psychologie. Ředitel ústavu Doc. Hodovský, DrSc., mi v osobním rozhovoru přislíbil, že moji žádost projedná ve vědecké radě. Dne 28.12. 1989 mi zaslal dopis, ve kterém uvádí, že mne nemůže přijmout, protože v současné době nemá žádné volné místo. Poněvadž však v roce 1990 bylo již ústavu přiděleno několik nových míst, cítím se jeho jednáním a rozhodnutím vědecké rady opětovně odborně poškozena.

Požadují úplnou satisfakci.

Požaduji, aby mi bylo v rámci rehabilitací a nápravy křivd bylo umožněno ucházet se o získání vědecké hodnosti veřejnou rozpravou a abych byla opětovně přijata na ÚVSV, oddělení psychologie.

V Brně, dne 26. března 1990

dr. Lída Osecká

.....
dr. Lída Osecká
Zoubkova 16 D
Brno
603 00

Na vědomí:
Ústřední komise pro nápravu křivd
PsÚ ČSAV Praha - komise pro nápravu křivd
PsÚ ČSAV, pobočka Brno

PhDr. Liduška Osecká
Zoubkova 16d
623 00 Brno

Vážená paní doktoro,

dne 27. března 1990 jsme obdrželi Vaši žádost o rehabilitaci.

Na základě dokumentů, rozhovoru s Vámi a svědeckých výpovědí dospěla komise pro nápravu křivd k těmto závěrům:

Zjistili jsme, že od roku 1977 se v tzv. "komplexním hodnocení" objevuje úkol, abyste pokračovala v pracích na disertaci. V r. 1980 Vám byl tento úkol bez řádného zdůvodnění zrušen. Přestože jste o vědecký růst nadále usilovala, nebylo Vám dosažení vědecké hodnosti umožněno.

Dále jsme zjistili, že doc. J. Hudeček převzal do své publikace "Hodnotová orientace v motivační sféře osobnosti" text, jehož jste autorkou. Váš spor byl předmětem vyšetřování ústavní komise ve dnech 27.10.1986 až 23.4.1987. Svědeckými výpověďmi pracovníků oddělení psychologie bylo potvrzeno, že Vás doc. Hudeček (spolu s dalšími kolegy) obvinil z vytváření protistátních nátlakových skupin analogických skupinám z osmašedesátého roku, vyhrožoval Vám bezpečností a kárnými postihy. I když jste byla přeložena na jiné oddělení, situaci jste prožívala jako neúnosnou a proto jste požádala o rozvázání pracovního poměru.

Je zřejmé, že jste byla poškozena ve svém odborném růstu a že těmito nepříznivými okolnostmi byl poznamenán Váš osobní život a profesionální dráha.

Vaši žádost o rehabilitaci jsme shledali jako oprávněnou.

Doporučujeme Vědecké radě Psychologického ústavu ČSAV, pobočka Brno, aby podpořili Vaše úsilí o získání vědecké hodnosti adekvátní formou a podle svých možností Vás přijali do pracovního poměru.

Komise pro nápravu křivd
PsÚ ČSAV, pobočka Brno
Mendlovo n.1, 603 00 Brno

V Brně dne 2. 5. 1990

Klementová
.....
PhDr.
Radoslava Klementová
in termín
.....
PhDr. Ivo Čermák, CSc.
Slavičková
.....
Milada Slavičková

Doporučení obhajoby kandidátské disertační práce veřejnou rozpravou PhDr. Liduše Osecké

PhDr. L. Osecká, nar. 6. 9. 1945, je absolventkou oboru psychologie na filozofické fakultě UJEP (MU) v Brně. V letech 1971 - 1987 pracovala v Psychologické laboratoři ČSAV (později ÚVSV ČSAV) Brno, Mendlovo n. 1. Rigorózní práci obhájila v r. 1971 na téma "Formální vztah mezi Eysenckovými dimenzemi a klasickými typy".

Tehdejší ředitel Psychologické laboratoře ČSAV, prof. V. Chmelař, uložil dr. Osecké dosažení vědecké hodnosti, to však bylo se změnou vedení dr. Osecké jako nestraníkovi znemožněno. V roce 1987 v důsledku konfliktu s bývalým vedoucím oddělení psychologie ÚVSV ČSAV doc.dr. J. Hudečkem, CSc., konfliktu, který se týkal autorství odborné publikace, odešla z pracoviště a byla nucena najít si práci mimo obor.

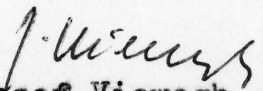
V průběhu let 1971 - 1987 se podílela na řešení SPZV a v této souvislosti publikovala asi 20 odborných statí. Externě přednášela na katedře psychologie FF v Brně statistiku pro psychology. Konzultovala několik disertačních kandidátských prací, především v oblasti metodologie a statistiky.

Dr. L. Osecká má vysokou odbornou erudici, mezi její odborné kvality patří především schopnost precizně formulovat nové problémy, schopnost tvůrčí aplikace matematicko-statistických postupů v psychologických výzkumných projektech.

Komise pro nápravu křivd PsÚ, pobočka Brno, doporučuje žádost dr. L. Osecké o obhajobu vědecké hodnosti veřejnou rozpravou (viz příloha).

S obhajobou vyslovil předběžný souhlas předseda komise pro obhajoby prof.dr. J. Kuric, DrSc.

V Brně 2. 5. 1990


PhDr. Josef Viewegh, CSc.,
vedoucí pobočky PsÚ ČSAV Brno

1 příloha.